

לשותפי ליצירה - איזה מזל שבחרתי דווקא אתכם, אתם נדיבים וחכמים | לחברי אנסמבל משו-משו הנפלאים לדורותיהם, במיוחד לנתנאל רפפורט ולאוסר גלעד | לצוות התיאטרון - טניה וגאל, למירית ינאי, שותפתי המופלאה בהקמת משו-משו, שיצאה לדרך חדשה | לוועד המנהל של משו-משו למעגל העוצמה שלי מדרך האמן ובמיוחד לעודד קיט | לקהילת המרחב ובמיוחד לדבורה בר אילן. תודה לחברות המתוקות שלי - נשים מעוררות השראה | לשכנים שלי בכרמיה 3 | לאלעד שכטר על הנכונות, למירב אילון | תודה למשפחתי ולאיש שלי שהוא ההשראה והקהל האמיתי של ההצגה תודה לאל ולאלה.

ותודה לארגונים שתומכים בתיאטרון ומלווים את התיאטרון שלנו: קרן ירושלים (תודה מיוחד לרות דיסקין) | עיריית ירושלים - אגף תרבות ואומנות ומחלקת התיאטרון, גי.סי.יו (רות, נירית וסאמר) | משרד החקלאות | לקרן שוטסרמן | לקרן ליכטאג | קרן שחף | לדליה אנרגיות וקרן פישר | הסוכנות היהודית | בברכת שלום בית - יעל גדעוני

משו משו מציגה מודל חדשני וראשון מסוגו בארץ - קהילת אמנים היוצרת עם, למען ובתוך הקהילה בה היא פועלת. אנו יוצרים תיאטרון נגיש לקהל רחב ומגוון, תיאטרון המעורר צחוק ומחשבה, ומציג את מורכבות החברה הישראלית. אנו שואפים לקרב בין בני אדם ולהשפיע לטובה על מציאות חיינו המשותפים, דרך יצירת הצגות תיאטרון מקוריות, אקטיביות קהילתיות ויצירת שינוי במרחב הציבורי. אנו מופיעים עם הרפרטואר שלנו באולמות ופסטיבלים ברחבי הארץ והעולם

תיאטרון משו-משו לשינוי חברתי גאה להציג:

נאבים בנאליים

מבט כנה והומוריסטי של אישה בעידן פוסט-פמיניסטי,
הנקרעת בין האמזונה הרצחנית לאישה "הטובה" וביניהן נקרעת מצחוק ומבכי.
מופע בינתחומי המשלב שירה מדוברת (ספוקן וורד), וידאו ארט ותיאטרון תנועה.
מסע תיאטרלי של מחקר וריפוי על המלחמה הנצחית בין המינים.

יוצרים:

יעל גדעוני | כתיבה וביצוע יוצרת תיאטרון, כותבת, מנהלת ומייסדת שותפה של תיאטרון משו-משו לשינוי חברתי. בעשור האחרון ביימה וכתבה הצגות לילדים ולמבוגרים במסגרת התיאטרון. בוגרת מסלול בימוי תיאטרון בסמינר הקיבוצים. עברה הכשרות וסדנאות רבות בתחומים תיאטרון פיזי ופלייבק. כעת יוצאת לדרך חדשה ביצירתה ועולה על הבמה לבדה.

תמי יצחקי | כריאוגרפיה וליווי אומנותי חיה בירושלים, אמה לשני בנים. יוצרת תיאטרון - מחול מזה 19 שנה, מלווה אמנותית ומייסדת שותפה של "בין שמיים לארץ". מאז 2001 פועלת ככריאוגרפית עצמאית ועבודותיה הועלו בפסטיבלים ובאולמות הנחשבים בארץ, את עבודותיה הציגה גם בהולנד, גרמניה, ספרד, פולין, מקסיקו וסינגפור. במקביל, מביימת ומעצבת תנועה להצגות תיאטרון בשיתופי פעולה שונים, מלווה יוצרים בתהליכי עבודה, ומעבירה סדנאות אמן.

מיכל לוטן | מוזיקאית זמרת יוצרת ומוזיקאית, מנצחת מקהלות ומדריכה קולית. ניהלה מוזיקלית את קבוצת "משו משו" בין השנים 2010 - 2015 וערכה ויצרה את פסיי הקול לכל הצגות הקבוצה בשנים אלו. מופיעה רבות בארץ ובעולם, אלבום האולפן השני שלה "lady falling down" יצא ב-2017.

יפתח דקל | הפקה - זמר-יוצר | מפיק מוזיקאלי | איש-ציפור | מחפש ניצחי **גילי עזרן | עיצוב תלבושות -** מעצבת תלבושות לאומנויות במה, בוגרת בצלאל, בוגרת האקדמיה לעיצוב אופנה ותדמיתנות בברצלונה. חיה ויוצרת בירושלים.

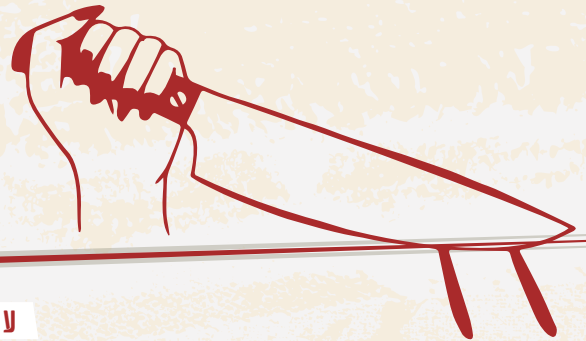
נתנאל רפפורט | מנהל הצגה - שחקן ויוצר (ומידי פעם גם תאורן וספרן). בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב, מאוד אוהב שוקולד. משחק בתאטרון משו משו לשינוי חברתי, בתאטרון האינקובטור בהצגה בוז'ולה, בתאטרון אלול ובעוד כל מיני דברים משמחים אחרים.

אן דיץ' | וידאו ארט - אמנית ניו מדיה, עוסקת בוידאו, מציאות מדומה ואמנות פלסטית המערבת פיסול באוכל. בוגרת המחלקה לאמנות ניו מדיה במוסררה.

ניר אנגלי | נגרות

יעל גדעוני. צילום: נעם בן זאב

על התהליך והיצירה:

"השולחן הצבוע לבן פנינה"

השולחן המופיע בהצגה הוא השולחן האמיתי שעמד בבית משפחת זורנברג-גדעוני בין השנים 2017-2018. סביבו שידלו ילדים לאכול ירקות, עליו התייבשו גבשושי מזון ועליו נשכחו צלחות מארוחת הבוקר שהעלו קרום וגרמו לריב בארוחת הערב. אהה ואף אחד לא עשה עליו סקס, איך אפשר לעשות אהבה במטבח?! כשכל הזמן רק רואים to-do list של מטלות בית וכיסי בלגאן וטינופת שצריך לנטרל.

"לא! לא! לא! לא! לא! לא! נן!"

תשובות מפסטיבלים וקרנות על מימון והפקת ההצגה:
לא! מקרן רבינוביץ (אתם לא תל-אביבים?? מהשנה ההגשה רק לאמנים מת"א)
לא! מפסטיבל עכו (מנהל אומנותי: "זה ממש מצחיק, שלחי את זה לעדי אשכנזי אבל לא מדמם מספיק בשבילינו")
לא! מתיאטרונטו (אני: קיבלתם בכלל את המחזה? כי לא הגבתם
הם : בטח ..ש... (רחש ניירות זויס) קי..בלנו.. זה פשוט לנו התאים לנו! סאב טקסט - צרות של עקרת בית בורגנית? לא מעניין")
לא! מפסטיבל אישה ("מועד ההגשה כבר נסגר בדצמבר")
לא! מפסטיבל ירושלים לאומנויות ("יש לנו הרבה הצעות השנה, באמת תודה")
לא! ממשרד התרבות ("לא מתפתח ולא עומד בסטנדרט האומנותי")
לא! אסיילום ארטס (תודה, אבל זה לא מספיק יהודי)
כן! - מהלב, מהחברים, מהשותפים ליצירה.

"לאונרד נהן"

ההצגה הזו היא גם מחוות אהבה נשית " ללאונרד כהן"
כל חזרה התחילה באור מעומעם מלווה בשירי לאונרד-
In my secret life, I'm your man, A thousand kisses deep, הנני (You want it darker) ועוד ...
וכך השירים זלגו לתוך היצירה כמעט בכל רצועה יש קטע, ציטוט מוזיקאלי או מילולי משיריו.
בעזרת הקול העמוק והחושני צללתי פנימה והצלחתי לראות לנגדי (כמעט) תמיד את הכמיהה והאפשרות לאהבה. לא הלכתי להופעה שלו בישראל כי לא רציתי לחלוק אותו אתכם, אך כאן אני מצהירה על אהבתי קבל עם ועדה - אהבה ללאונרד ואהבה בכלל. גם אני כוונת שסוגדת לאהבה.

אימהות ממתניות מחוץ לחוג

את, תמי יצחקי, הכריאוגרפית והמלווה האומנותית של היצירה, פגשתי מחוץ לחוג הגידוד של הילדים.
כבר הכרנו תחת הקטגוריה של "שלום-שלום" כמה שנים קודם, אבל הדייט השבועי מחוץ לחוג הגידוד עורר שיח מסקרן. כעבור כמה זמן הלב שלי התחיל לדבר אלי: נו אולי תדברי איתה? תציעי לה.. עד ש"ששלפתי את השאלה" אם ברצונה ללוות את היצירה.. כשהיא שאלה למה היא? (לאור ההיכרות השיטחית משהו) עניתי "בואי נקראה לזה אינטואיציה". אז תודה לך אינטואיציה יקרה ששוב לחשתי לי באוזן על אפשרויות מופלאות ובלתי ידועות לי עדיין.

אוטוביוגרפיה דמיונית ואמיתית

כמו כל יצירת אומנות ההצגה היא מעשה ריקמה עדין בין חיים אמיתיים, חיים דמיוניים \ חיים דימויים \ חיים פנטסטיים וגם חיים אחרים.